

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Ewelina Szymków**

po rozpoznaniu w dniu 10.05.2013 r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. W. (1)**

przeciwko **(...) sp. z o.o. we W.**

o ochronę dóbr osobistych

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego **7 937 zł** kosztów procesu;

III. obciąża Skarb Państwa niepokrytymi kosztami sądowymi.

UZASADNIENIE

Powód T. W. (1)wniósł o zobowiązanie pozwanego (...) sp. z o.o.we W.do złożenia przeprosin w dziennikach Gazeta (...)i (...), w serwisie (...), w serwisie (...), do upublicznienia przeprosin w telewizjach (...), (...), (...)oraz w serwisach internetowych: (...), (...), (...), (...), (...), zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda 20 000 zł zadośćuczynienie za krzywdę, zobowiązanie pozwanego do zapłaty 50 000 zł na cel społeczny, oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

Powód podał, że w serwisie internetowym (...)prowadzonym przez pozwanego użytkownik „R. N.”zamieścił fotografie zbiorowe przedstawiające uczniów klasy(...)Szkoły Podstawowej nr (...)im. M. D.w W.. Fotografie te przedstawiają między innymi wizerunek powoda. Fotografie rozpowszechniane były w serwisie (...)od końca 2007 r. co najmniej do kwietnia 2010 r. Rozpowszechnianie wizerunku wymaga zgodnia z art., 81 ust. 1 prawa autorskiego zezwolenia osoby na nim przedstawionej. Powód nigdy nie udzielił R. N.takiego zezwolenia. W związku z powyższym dane umieszczone przez użytkownika serwisu „R. N.”należy uznać za bezprawne. Ponadto użytkownik serwisu „K. T.”zamieściław komentarzach pod fotografią podpisy podając imiona i nazwiska osób umieszczonych na fotografiach. Powód powziawszy wiedzę o zamieszczeniu fotografii przedstawiających jego wizerunek w serwisie (...)za pośrednictwem poczty e-mail czterokrotnie informował pozwanego o bezprawności tychże materiałów. Ponadto powód dwukrotnie pisemnie informował pozwanego o bezprawności zamieszczonych w serwisie materiałów. Bezprawność polega nie tylko na zamieszczeniu ich bez zgody osoby, której wizerunek został na nich przedstawiony, lecz również z naruszania dóbr osobistych powoda wskutek umieszczenia w serwisie jego wizerunku. Pomimo wielu wezwań pozwany nie uniemożliwił dostępu do bezprawnych danych. Pozwany podnosił w korespondencji mailowej i w pismach, iż

nie ponosi odpowiedzialności za bezprawność danych, przy czym samej bezprawności wprost nie kwestionował. Stanowisko pozwanego jest niezgodne z art. 14 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Dane widoczne w serwisie internetowym prowadzonym przez pozwanego, jak zdjęcia w zakresie obejmującym wizerunek powoda, są danymi bezprawnymi, bowiem powód nigdy nie wyrażał zgody na ich rozpowszechnienie. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną za przechowywane dane odpowiedzialność ponosi usługodawca, który otrzymał wiarygodną wiadomość o bezprawnym charakterze danych, nie uniemożliwił do nich dostępu. Powiadomienie pozwanego o bezprawności danych dokonywane zarówno przez powoda, jak i jego pełnomocnika, stanowią wiarygodną wiadomość w rozumieniu tej ustawy. Pozwany nie ponosiłby odpowiedzialności za bezprawność danych, gdyby niezwłocznie uniemożliwił dostęp do tych danych. Tymczasem pozostawały one dostępne dla wszystkich użytkowników serwisu co najmniej do kwietnia 2010 r. W związku z powyższym odpowiedzialność pozwanego nie budzi wątpliwości. Pozwany odpowiada za rozpowszechnianie wizerunku powoda bez wymaganego zezwolenia. Pozwany w piśmie z dnia 26.09.2008 r. podnosi, że wizerunek powoda stanowi jedynie szczegół całości – zdjęcia klasowego. Wizerunek powoda rzeczywiście stanowi część całości, jednakże nie stanowi to przesłanki wyłączającej konieczność uzyskania zezwolenia na rozpowszechnianie wizerunku. Zdjęcie klasowe, na którym rozpoznawalne, ostre i dobrze widoczne są wizerunki poszczególnych osób nie należy do kategorii całości, o jakiej mowa w art. 81 ust. 2 pkt 2 pr. aut. Fotografia klasowa ma bowiem na celu przedstawienie każdej postaci z osobna w kontekście przynależności do grupy ludzi definiowanych ze względu na przynależność do określonej, szkolnej grupy. Zdjęcia są zdjęciami pozwanymi, tworzonymi w taki sposób, by każdy wizerunek był odpowiednio na nich widoczny. Fotografia zgromadzenia ma na celu przedstawienie pewnego zdarzenia, nie zaś poszczególnych osób. Wizerunek powoda na zdjęciu klasowym nie ma ani charakteru akcydentalnego ani akcesoryjnego. Wizerunek powoda nie znalazł się na tym zdjęciu przypadkowo, powód pozował do zdjęć klasowych. Wizerunek powoda nie jest także elementem drugorzędny czy uzupełniającym na tych fotografiach. Wręcz przeciwnie, wizerunki osób przedstawionych na fotografiach, czy to każdej z osobna, czy wszystkich razem, stanowią o ich istocie jako zdjęć klasowych.

Powód wskazał, wcześniejsze zdarzenia związane z publikacją jego danych osobowych przez osobę trzecią bez jego zgody w serwisie towarzyskim prowadzonym przez (...) wywołały u powoda zaburzenia psychiczne. Powód stał się bowiem adresatem wielu niemoralnych propozycji o charakterze seksualnym, a wstrząs wywołany tymi zdarzeniami stał się przyczyną poważnych zaburzeń psychicznych. W związku z powyższym nie powinna dziwić obecna postawa i zachowanie powoda, który w przeszłości wielokrotnie doświadczył sytuacji, w których jego dobre imię oraz dobra osobiste zostały wystawione na szwank.

Mając powyższe na względzie należy przyjąć, iż zachowanie pozwanego, który konsekwentnie odmawiał powodowi uniemożliwienia dostępu do bezprawnych danych, wzmogło u powoda poczucie bezsilności wobec działań podmiotów od niego ekonomicznie silniejszych.

Jako podstawę prawną zgłoszonych roszczeń powód wskazał art. 78 ust. 1 w zw. z art. 83 w zw. z art. 78 pr. aut.

W odpowiedzi na pozew pozwany – (...) sp. z o.o. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Podniósł, iż powód całkowicie bezzasadnie próbuje przypisać pozwanemu odpowiedzialność za działania osób trzecich w przeszłości, z którymi to działaniami pozwany nie ma żadnego związku i za które nie odpowiada i nie może odpowiadać. To nie zachowanie pozwanego, a wcześniejsze zdarzenia, są przyczyną zaburzeń psychicznych powoda.

Pozwany wskazał, że od ponad czterech lat prowadzi portal społecznościowy (...) (obecnie (...)). Działalność pozwanego kwalifikowana jest jako świadczenie usług hostingowych.

Poszkodowycudzym działaniem powód dochodzi swoich roszczeń nie od osoby trzeciej, której działania bezpośrednio ewentualnie naruszyły dobra osobiste powoda, ale właśnie w stosunku do pozwanego jako administratora portalu. Powód podejmuje takie działania ze względu na to, że łatwiej było mu skierować pozew przeciwko pozwanemu aniżeli przeciwko osobom trzecim, które bezpośrednio ewentualnie naruszyły dobra osobiste powoda.

Użytkownikami portalu, którzy zamieścili na nim zdjęcia klasowe, byli R. N., K. T. oraz A. Z. (1) – uczniowie klasy szkoły podstawowej, do której uczęszczał również powód.

Sprawa dotyczy zdjęć klasowych przedstawiających nie mniej niż 32 osoby, wykonanych w latach 1972-1980, na których przedstawione osoby są jeszcze dziećmi. Zdjęcia te są czarno-białe i adekwatne do technik fotograficznych w tamtym okresie. Zdjęcie klasowe zrobione zostało w przestrzeni publicznej, w publicznej placówce oświaty. Istotą tego zdjęcia jest to, że stanowi ono całość – jest to zdjęcie klasy jako takiej, a nie każdego pojedynczego ucznia. Osoba domagająca się ochrony wizerunku obowiązana jest wykazać, że rozpowszechniony był rzeczywiście jej wizerunek i że jest ona na nim rozpoznawalna. Wynika to z funkcji identyfikacyjnej i informacyjnej, jaką pełni wizerunek. Poza tym wizerunek powinien być rozpoznawalny nie tylko dla samego uprawnionego, ale również dla osób trzecich. Wizerunek powoda zawarty na zdjęciach 8, 7, 6, 2, 5 nawet dla koleżanek i kolegów z dawnej klasy szkoły podstawowej nie był do końca rozpoznawalny, o czym mogą świadczyć komentarze.

Możliwość zidentyfikowania osoby powoda na tych zdjęciach miała bardzo wąska grupa osób, które muszą znać powoda, aby powiązać osobę z jego wizerunkiem. Jest wysoce nieprawdopodobne, by osoba zupełnie przypadkowa potrafiła wyszukać bez skomplikowanego wsparcia technicznego czy funkcjonalności wyszukiwarki konkretne zdjęcia klasowe i zidentyfikować z niskiej jakości fotografii powoda bez wcześniejszym wiedzy o nim samym.

Nie może być zatem mowy o rozpowszechnianiu przez pozwanego wizerunku powoda, skoro możliwość zapoznania się z tymi zdjęciami i zidentyfikowania na nich osoby powoda ma jedynie ograniczone liczba osób.

Pozwany podniósł, że w prowadzonej korespondencji powód udzielił co najmniej trzykrotnie zezwolenia na rozpowszechnianie swojego wizerunku.

Niewątpliwie osobami, które mogły dokonać rozpowszechnienia fotografii klasowych, są ich posiadacze – byli uczniowie klasy, do której uczęszczał powód. Zdjęcia te zostały wykonane w latach 1972-1980. Specyfika zdjęć klasowych polega na tym, że stanowią one pewną pamiątkę czasów szkolnych, są wklejane do kronik, rozwieszane na ścianach szkół czy wreszcie prezentowane na stronach internetowych danej szkoły. Zdjęcia pochodzące sprzed 30 lat mają przede wszystkim wartość archiwalną.

Nawet jeśli uznać, że samo zamieszczenie na portalu wizerunku powoda naruszało jego dobra osobiste, to w żaden sposób nie można przypisać takiego naruszenia pozwanemu, gdyż to nie on, a użytkownicy portalu zamieścili zdjęcia klasowe z wizerunkiem powoda.

Biorąc pod uwagę charakter tych zdjęć należy je ocenić jako absolutnie pozytywne i w żaden sposób nie naruszające jakichkolwiek dóbr osobistych ani powoda ani pozostałych ponad 30 osób na nich przedstawionych.

Pozwany zarzucił, że pomiędzy wydarzeniami z 2006 r. i 2007 r., które wywołały u powoda opisywany w pozwie uraz psychiczny, a działalnością portalu (...) i zamieszczeniem na nim fotografii z wizerunkiem powoda nie ma żadnego związku. Powód całkowicie bezzasadnie próbuje przypisać pozwanemu odpowiedzialność za skutki działań osób trzecich w przeszłości, z którymi to działaniami pozwany nie ma żadnego związku i za które nie odpowiada i nie może odpowiadać. Powód nie wykazał, w jaki sposób doznał krzywdy.

Żadne z kwestionowanych przez powoda zdjęć czy nawet podpisów znajdujących się pod nimi nie przedstawia powoda w sposób, który mógłby naruszyć jego dobra osobiste.

W piśmie z dnia 19.05.2011 r. powód wskazał, że pozwany winien stosować się do przepisów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną z dnia 18.07.2002 r. Powód dwukrotnie informował pozwanego o bezprawności danych hostowanych przez pozwanego. Pomimo tych zawiadomień pozwany nie uniemożliwił dostępu do bezprawnych danych. Pozwany nie może w tej sytuacji nie ponosić odpowiedzialności.

Powód podniósł, że umieszczenie wizerunku w internecie stanowi wyczerpuje definicję rozpowszechnienia, bowiem stwarza hipotetyczną możliwość dotarcia do wizerunku nieograniczonej liczbie osób. Bez znaczenia pozostaje fakt, ile osób faktycznie dotarło do wizerunku powoda.

Wobec zawiadomienia pozwanego przez powoda o fakcie bezprawności hostowanych przez niego materiałów (wizerunku powoda) w związku z art. 14 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną ponosi on odpowiedzialność względem powoda.

Powód wskazał, że roszczenia wymienione w pozwie przysługują mu nie tylko ze względu na ochronę jego dóbr osobistych, ale również i przede wszystkim ze względu na ochronę jego wizerunku, którego rozpowszechnienie, zgodnie z art. 81 pr. aut. bez zezwolenia osoby, którą wizerunek przedstawia, jest zabronione.

W piśmie z dnia 27.06.2011 r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. Podniósł, że co najmniej trzykrotnie powód aprobująco wyraził się o umieszczeniu na portalu (...) zdjęć klasowych z jego wizerunkiem, przy czym sam stwierdził wprost, że nie stanowi to naruszenia prawa do jego wizerunku. Następnie zmienił swoje zdanie.

Pozwany podniósł, że naruszenie dóbr osobistych musi mieć charakter obiektywny. Nie każda dolegliwość w postaci doznania przykrości przesądza o naruszeniu dóbr osobistych, ale tylko taka, która wedle obiektywnych i przeciętnych ocen przyjmowanych w społeczeństwie przekracza próg dozwolonych zachowań i nie jest małej wagi. Nie może być miarodajny wyłącznie stan uczuć oraz miara indywidualnej wrażliwości powoda, lecz także kontekst społeczny, a zwłaszcza odbiór przypisywanych zachowań w danym środowisku.

W piśmie z dnia 22.12.2011 r. powód wskazał, że kwota żądanego zadośćuczynienia jest w pełni adekwatna i słuszna. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie na naruszenie prawa do ochrony wizerunku powoda.

Powód podtrzymał żądanie zasądzenia zadośćuczynienia oraz świadczenia na cel społeczny, które uzasadnione są przesłankami prewencyjnymi, wychowawczymi i represyjnymi.

Na rozprawie w dniu 02.04.2012 r. pozwany podniósł, iż powód korzystał z portalu jako zarejestrowany użytkownik T. M..

W piśmie z dnia 20.06.2012 r. powód podniósł, że na przełomie 2005/2006 założył w budynku przy ul. (...) lokalną sieć komputerową z dostępem do internetu za pośrednictwem łącza (...) SA. Wskazał, że adresy IP były przydzielane losowo.

W piśmie z dnia 22.06.2012 r. powód zaprzeczył, aby założył profil T.M.. Wskazał, że adresy IP były przydzielane losowo. Mogła z nich korzystać nieograniczona liczba użytkowników. Z informacji przedstawionych przez pozwanego nie można wywieść, aby powód był wyłącznym użytkownikiem adresu IP (...), a w kosenwencji użytkownikiem portalu oznaczonym T.M..

W piśmie z dnia 31.07.2012 r. pozwany podniósł, że powód posługiwał się i posługuje w internecie pseudonimem T.M., był użytkownikiem portalu (...), posiadał na portalu profil zarejestrowany na użytkownika T.M.i zaakceptował regulamin portalu. Adresy IP w sieci, z której korzystał powód, nie były przydzielane dynamicznie, a tym samym powód łącząc się z internetem, zawsze korzystał z tego samego nru IP, tj. (...). Fakt ten prowadzi do konkluzji, że działania w sieci internet dokonywane były z tego adresu IP przez samego powoda, a nie jakiegokolwiek osoby zamieszkujące przy ul. (...).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

Na prowadzonym przez pozwanego portalu społecznościowym (...)w zakładce (...)– Szkoła Podstawowa nr (...)im. M. D.w W.klasa (...) użytkownicy tego portalu zamieścili następujące zdjęcia:

- R. N.:

- dnia 31.12.2007 r. – zdjęcie klasy VIII – przedstawiające uczniów w sali – powód na tym zdjęciu stoi jako (...)od (...) w (...)rzędzie,

- dnia 31.12.2007 r. – zdjęcie klasy VII – przedstawiające uczniów w ławkach – powód na tym zdjęciu siedzi w (...)ławce jako (...) od ściany; pod tym zdjęciem użytkownik K.T.zamieściła w dniu 31.12.2007 r. komentarz „(...)”,

- K. T.:

- w dniu 10.01.2008 r. – tableau ze zdjęciami klasy V, sztandarem i godłem szkoły pośrodku, zdjęciem budynku szkoły i pomnika N.– zdjęcie przedstawiające powoda znajduje się na dole jako (...)od (...),

- w dniu 10.01.2008 r. – zdjęcie klasy III – przedstawiające uczniów w sali za rzędem ławek – powód na tym zdjęciu siedzi w (...)rzędzie (...) od lewej,

- A. Z. (2):

- w dniu 10.01.2008 r. – zdjęcie klasy II – przedstawiające uczniów w sali gimnastycznej na tle drabinek – powód na tym zdjęciu stoi w drugim rzędzie pierwszy od prawej,

- w dniu 10.01.2008 r. – zdjęcie klasy IV – przedstawiające uczniów w sali gimnastycznej na tle drabinek – powód na tym zdjęciu stoi w (...)rzędzie (...) od lewej.

/ dowód: zdjęcia – k. 18-19, 20-21, 22-23, 24-25, 26-27, 28-29 /

W dniu 10.01.2008 r. powód zwrócił się drogą e-mailową z adresu (...)do pozwanego o usunięcie informacji o jego osobie. Podał, że w związku z prowadzonymi postępowaniami sądowymi w procesach cywilnych, w których jest stroną, nie może pozwolić sobie na jakiegokolwiek informacje o jego osobie, które w sposób niekorzystny mogłyby zostać wykorzystane przez oponentów. Wskazał, że zdjęcia bez podpisów mogą pozostać.

/ dowód: wydruk wiadomości e-mail – k. 85 /

W odpowiedzi M. P. wskazał, że pozwany jako usługodawca udostępniający zasoby systemu informatycznego w celu przechowywania danych przez usługobiorcę, nie może ponosić odpowiedzialności za przechowywane dane, jeśli nie wie o bezprawnym charakterze tych danych. Osoba zamieszczająca zdjęcie oświadcza, iż posiada prawo do publikacji danego zdjęcia i jego publikacja nie narusza praw osób trzecich.

/ dowód: wydruk wiadomości e-mail – k. 85 /

W dniu 18.01.2008 r. powód wezwał pozwanego do skasowania wszystkich podpisów dotyczących jego osoby (imienia i nazwiska). Wskazał, że nie będzie się upierał przy kasowaniu zdjęć grupowych. Zapowiedział wystąpienie na drogę cywilnoprawną.

/ dowód: wydruk wiadomości e-mail – k. 86 /

W dniu 08.02.2008 r. powód ponowił wezwanie.

/ dowód: wydruk wiadomości e-mail – k. 87 /

Pismem z dnia 25.05.2008 r. powód wezwał pozwanego do usunięcia bezprawnie przetwarzanych jego danych osobowych.

Pismem z dnia 22.06.2008 r. powód wezwał pozwanego do usunięcia bezprawnego przetwarzania jego danych osobowych i zdjęć znajdujących się na portalu (...).

/ dowód: pismo – k. 30-31, 209-210; pismo – k. 32-33, 211 /

Pismem z dnia 11.08.2008 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do:

- natychmiastowego uniemożliwienia dostępu do danych pod adresem (...) z podpisem w komentarzu, 8, 7, 6, 2, 5,
- zapłaty 70 000 zł w terminie 14 dni tytułem zadośćuczynienia z tytułu naruszenia dóbr osobistych.

/ dowód: wezwanie – k. 34-37 /

W odpowiedzi na to pismo pismem z dnia 20.08.2008 r. pełnomocnik pozwanego zaprzeczył, aby pozwany kiedykolwiek umieszczał i rozpowszechniał dane osobowe oraz wizerunek powoda. Dane pod wskazanymi adresami (...) zostały umieszczone przez użytkowników serwisu. Pozwany jest wyłącznie administratorem serwisu świadczącym usługę udostępnienia zasobów systemu teleinformatycznego. Pozwany podniósł, że osoby umieszczające kwestionowane dane i wizerunek oświadczyły, iż posiadają prawa do dyzponowania tymi dobrami. Pozwany jako administrator serwisu nie jest władny rozstrzygnąć spory pomiędzy użytkownikami a osobami trzecimi. Pozwany stwierdził, że nie widzi podstaw do zapłaty zadośćuczynienia.

/ dowód: pismo – k. 38-39 /

Pismem z dnia 16.09.2008 r. pełnomocnik powoda podtrzymał stanowisko zawarte w piśmie z dnia 11.08.2008 r. i ponownie wezwał pozwanego do uniemożliwienia dostępu do bezprawnych danych dotyczących powoda, a umieszczonych w serwisie bez jego wiedzy i zgody.

/ dowód: pismo – k. 40-48 /

W odpowiedzi na to pismo pismem z dnia 26.09.2008 r. pełnomocnik pozwanego podtrzymał stanowisko zawarte w piśmie z dnia 20.08.2008 r. Podniósł, że nie przetwarza w żaden sposób danych osobowych i wizerunku powoda. Nie ma również podstaw do uniemożliwienia dostępu do danych wskazanych w piśmie z dnia 16.08.2008 r. Dane te zostały umieszczone w serwisie przez użytkowników. Pozwany nie jest uprawniony do badania, kto z osób posiada uprawnienie do tych zdjęć i wizerunku osób znajdujących się na nich.

Pozwany zwrócił uwagę na treść art. 81 ust. 2 pr. aut., w myśl którego nie wymaga zezwolenia rozpowszechnianie wizerunku osoby stanowiącej jedynie szczegół całości. Wizerunek powoda stanowił jedynie szczegół całości zdjęcia klasowego.

/ dowód: pismo – k. 49-50 /

Powód od grudnia 2006 r. do 2007 r. otrzymywał obraźliwe telefony i wiadomości SMS dotyczące sfery życia seksualnego w związku z publikacją jego danych osobowych w serwisie towarzyskim i podaniem, że zajmuje się prsotyucją homoseksualną. Od tego czasu jest podenerwowany, np. ogląda się za siebie, obawia się wyjść z domu, przejść przez jezdnię.

T. W. (1) od dnia 30.01.2007 r. jest pacjentem (...) z powodu silnej reakcji dezadaptacyjnej sytuacyjnej. Został uznany za niezdolnego do pracy i otrzymał świadczenie rentowe.

Sprawę z (...)powód uznał za kolejny stres.

/ dowód: zaświadczenie – k. 51; PIT 40A – 138; orzeczenie – k. 139; decyzja rentowa – k. 140;

zeznania powoda T. W. (1) – k. 265-267, 270 /

W dniu 15.01.2008 r. powód wystąpił do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych ze skargą w sprawie przetwarzania jego danych osobowych przez (...) sp. z o.o.

Decyzją z dnia 27.05.2008 r., (...) / (...), (...), (...) odmówił uwzględnienia wniosku powoda. Uznał wprawdzie, że informacje o imieniu i nazwisku oraz szkole i klasie w połączeniu z wizerunkiem powoda są danymi osobowymi, jednakże działalność pozwanego stanowi przesłankę legalizującą przetwarzanie danych osobowych, ponadto nie zostały naruszone prawa skarżącego.

Na skutek wniosku powoda o ponowne rozpoznanie sprawy decyzją z dnia 03.09.2008 r. (...) uchylił swoją decyzję z dnia 27.05.2008 r. i umorzył postępowanie. Uznał, że kwestionowane informacje o skarżącym nie mieszczą się w definicji danych osobowych.

Powód wystąpił ze skargą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Wyrokiem z dnia 03.03.2009 r., II SA/Wa 1495/08, WSA w Warszawie uchylił decyzję GODOz dnia 03.09.2008 r. Sad administracyjny uznał, że wizerunek oraz imię i nazwisko są bez wątpienia danymi osobowymi, które podlegają ochronie.

Wyrokiem z dnia 18.11.2009 r., I OSK 667/09, Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę kasacyjną wniesioną przez pozwanego od wyroku WSA z dnia 03.03.2009 r.

/ dowód: odpis wyroku NSA z dnia 18.11.2009 r. z uzasadnieniem – k. 127-137, 192-198;

sentencja i uzasadnienie wyroku WSA z dnia 03.03.2009 r. – k. 199-202 /

Po wydaniu wyroku przez Wojewódzki Sąd Administracyjny powód pismem z dnia 08.03.2009 r. wezwał pozwanego do zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych i udzielenia obowiązku informacyjnego.

/ dowód: pismo – k. 204-205 /

Decyzją z dnia 29.06.2010 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uchylił swoją decyzję z dnia 27.05.2008 r. i odmówił uwzględnienia wniosku powoda. Uznał, że po usunięciu zdjęcia z komentarzem, przechowywanie danych na serwerze i w pamięci systemu realizowane jest na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 uodo.

Wyrokiem z dnia 19.12.2011 r., II SA/Wa 2209/01, Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. oddalił skargę powoda na decyzję GODOz dnia 29.06.2010 r.

/ dowód: odpis wyroku WSA – k. 244-253 /

Decyzją z dnia 26.03.2012 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych odmówił uwzględnienia skargi powoda na przetwarzanie przez pozwanego informacji o wizerunku powoda utrwalonym na zdjęciach nr 5 i 6 i informacji o dotyczących go komentarzach w wątku zatytułowanym „(...)”.

/ dowód: odpis decyzji – k. 255-260 /

Profil T.M. został zarejestrowany na portalu (...) w dniu 08.10.2007 r., otrzymał nr (...). Profil został usunięty w dniu 24.06.2008 r.

Logowania użytkownika następowały od 27.10.2007 r. do 24.06.2008 r. z różnych adresów IP, najczęściej z adresu (...) na serwerze (...) SA(...).

Z tego adresu logował się również uczestnik A. M. – (...), oraz w dniu 04.01.2008 r. A. Z. (2) – (...).

/ dowód: raporty logowania – k. 289-293; informacja – k. 420-421 /

Powód w 2006 r. prowadząc firmę (...)na podstawie umowy z (...) SAstworzył lokalną sieć obejmującą adresy IP od (...)do (...). Adres (...) został zarezerwowany jako adres dla abonenta.

/ dowód: zamówienie – k. 303-304, 310-311 /

W dniach 27.12.2008 r. i 28.12.2008 r. osoba o pseudonimie T.M.zamieściła w wątku (...)wpis informujący, że nie założyła konta na (...), a są tam jej dane i zdjęcia, tj, 6 zdjęć (jedno portretowe), podpis pod zdjęciem, informacja o szkole, które umieściły osoby z klasy, z którymi nie ma kontaktu.

/ dowód: wydruk zrzutu ekranu – k. 335 /

Sprawa zdjęcia klasowego nie usuniętego mimo żądania oraz wydania przez (...) decyzji z dnia 27.05.2008 r. była przedmiotem artykułu na blogu prowadzonym przez O. R..

W dniu 26.05.2008 r. powód – używając nicku T.M.– zamieścił na (...) wpis, w którym wskazał, że oczekuje na werdykt (...)w sprawie przetwarzania jego danych na portalu pozwanego, a także przedstawił swoje zastrzeżenia wobec zdjęć opublikowanych na portalu.

Omówiony został również wcześniejszy artykuł opublikowany przez K. G.na jednym z portali informacyjnych. Do tego artykułu komentarz w dniu 01.06.2008 r. zamieścił T. M..

Na blogu T. M.zamieszczał także inne komentarze.

/ dowód: wydruk zrzutu ekranu – k. 261-263; zeznania powoda T. W. (1) – k.

265-267, 270 wydruk zrzutu ekranu – k. 336-338, k. 339-340, k. 349, 353-354 /

Po wywiadzie z M. S.– byłym generalnym inspektorem ochrony danych osobowych opublikowanym na (...)komentarze do wywiadu zostały zamieszczone:

- w dniu 06.01.2009 r. – przez T.M.– IP (...)

- w dniu 31.01.2009 r. – przez T.W. – IP (...)

/ dowód: wydruk zrzutu ekranu – k. 348 /

Na forum (...)T. M.komentarz do „(...)”. Wskazał, że decyzją (...), (...)odmówił uwzględnienia jego wniosku. W załączonej kopii wniosku o ponowne rozpoznanie widniał nagłówek:

W.dnia 30.05.2008 roku (...).

/ dowód: wydruk strony internetowej – k. 342-347 /

W dniu 01.03.2012 r. osoba o pseudonimie T.M.zamieściła komentarz do artykułu „(...)” zamieszczonego na stronie (...).

/ dowód: wydruk zrzutu ekranu – k. 334 /

T.M.logował się do portalu pozwanego z adresu IP (...). Z tego adresu IP logowała się również A. M., używająca adresu poczty (...).

/ dowód: wykazy logowania – k. 599-710; analiza – k. 711-715 /

Żona powoda miała założone konto na portalu (...)

/ dowód: zeznania powoda T. W. (1) /

Regulamin serwisu (...) przewiduje, że użytkownik wyraża zgodę na umieszczenie i przetwarzanie jego danych osobowych przez administratora zgodnie z warunkami określonymi w polityce ochrony i prywatności – art. 5.1.

/ dowód: regulamin – k. 79-84 /

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód dochodził ochrony swojego wizerunku, który miałby zostać naruszony zamieszczeniem zdjęć klasowych na portalu społecznościowym prowadzonym przez pozwanego wraz z podpisem identyfikującym osobę powoda na jednym ze zdjęć. Powołał się na ochronę wynikającą z prawa autorskiego, a także na ochronę dóbr osobistych na zasadach ogólnych wynikających z kodeksu cywilnego.

Wizerunek osoby fizycznej może być rozumiany jako jej obraz fizyczny zaprezentowany w postaci utrwalonej na odpowiednim nośniku – zdjęciu, obrazie, nagraniu filmowym; w takim wypadku nośnik może być przedmiotem obrotu, a także przedmiotem ochrony wynikającej z prawa autorskiego. Wizerunek stanowi również dobro osobiste, wyrażające jeden z atrybutów tożsamości osoby fizycznej, obok jej imienia i nazwiska. Dobro osobiste w postaci wizerunku obejmuje również jego postrzeganie przez osoby trzecie, czyli inaczej odbiór osoby w opinii innych osób.

Powód zakwestionował dopuszczalność utrzymywania przez pozwanego na prowadzonym portalu społecznościowym zdjęcia klasowego uwidaczniającego między innymi powoda wraz z podpisem zawartym w komentarzu do zdjęcia wskazującym, którą z pośród osób widniejących na zdjęciu był T. W. (1). Podniósł, że jest to działanie bezprawne, naruszające jego prawo do wizerunku oraz dobra osobiste poprzez nieuprawnione, bez jego zgody rozpowszechnianie.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 04.02.1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych rozpowszechnianie wizerunku wymaga zezwolenia osoby na nim przedstawionej. Wyjątki od tej reguły wskazane są w art. 81 ust. 2 pr. aut. i obejmują:

- 1) rozpowszechnianie wizerunku osoby powszechnie znanej, jeżeli wizerunek wykonano w związku z pełnieniem przez nią funkcji publicznych, w szczególności politycznych, społecznych, zawodowych;
- 2) rozpowszechnianie wizerunku osoby stanowiącej jedynie szczegół całości takiej jak zgromadzenia, krajobraz, publiczna impreza.

Zgodnie zaś z art. 83 pr. aut. do roszczeń w przypadku rozpowszechniania wizerunku bez wymaganego zezwolenia stosuje się odpowiednio art. 78 ust. 1 pr. aut. Odesłanie to oznacza, że osoba, której prawa osobiste zostały zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania; w razie dokonanego naruszenia może także żądać, aby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności aby złożyła publiczne oświadczenie o odpowiedniej treści i formie; jeżeli naruszenie było zawinione, sąd może przyznać uprawnionemu odpowiednią sumę pieniężną tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub - na jego żądanie - zobowiązać sprawcę, aby uiścił odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez twórcę cel społeczny.

Odnosząc się do powołania się przez powoda na potrzebę ochrony wizerunku w pierwszej kolejności można wyrazić w ogóle wątpliwości co do tego, iż nastąpiło rozpowszechnienie wizerunku powoda poprzez umieszczenie zdjęć ze szkoły podstawowej na portalu przeznaczonym z założenia do odnalezienia osób znajomych powiązanych poprzez uczęszczanie do tej samej klasy czy tej samej szkoły. Portal społecznościowy adresowany jest przede wszystkim do uczestników, osób posiadających założone na nim profile, korzystających z jego zasobów. Zatem opublikowanie na nim zdjęć klasowych nie jest skierowane do nieograniczonego kręgu osób, będących jedynie potencjalnymi użytkownikami sieci internetowej, ale do kręgu z założenia zawężonego. Wystawienie jakiegokolwiek materiału informacyjnego czy zdjęciowego na stronach internetowych stwarza jedynie możliwość zapoznania się z nimi przez inne osoby, nie oznacza

natomiast automatycznie rzeczywistego dotarcia do nieograniczonej ilości osób, a w konsekwencji do uzyskania przez te informacje charakteru powszechnego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10.02.2010 r., V CSK 269/09, OSNC 2010/9/127, dane opublikowane w internecie nie stanowią danych powszechnie znanych.

Pozwany powołał się na wyłączenie obowiązku uzyskania zgody powoda na opublikowanie zdjęć wynikające z art. 81 ust. 2 pkt 2 pr. aut. To stanowisko należy podzielić. Katalog „całości” w rozumieniu przywołanego przepisu nie ma w istocie charakteru zamkniętego, niezależnie od braku sformułowania „w szczególności”, czy „między innymi” albo jakiegokolwiek równoznacznego wyrażenia. Przede wszystkim bowiem szeroko należy ujmować pojęcie „zgrupowania”. Użycie słowa „zgrupowanie” nie oznacza wymogu istnienia zgrupowania w rozumieniu przepisów prawa o zgrupowaniach z dnia 05.07.

1990 r. Chodzi o zbiorowość osób, niezależnie do tego czy zebrały się przypadkowo czy też stanowiły grupę zorganizowaną. Osoba, której wizerunek miałby zostać naruszony przez rozpowszechnianie wizerunku zbiorowości, musiałaby zostać przedstawiona na tle zbiorowości czy krajobrazu, czy też wyraźnie z tej zbiorowości wyodrębniona. Wyłączenie obowiązku uzyskania zgody osoby przedstawionej dotyczy sytuacji, w której osoba ta jest uwidoczniiona na nośniku w sposób równoważny przedstawieniu innych uczestników tego samego zdarzenia. Jeżeli wykonanie zdjęcia czy nagrania nie było ukierunkowane indywidualnie na jedną osobę, stanowi ona wówczas element składowy całości i nie jest wymagane zezwolenie na publikację wizerunku. Inaczej mówiąc, rozstrzygające znaczenie ma ustalenie w strukturze przedstawienia relacji między wizerunkiem osoby (lub osób) a pozostałymi elementami jego treści; rozpowszechnianie wizerunku nie wymaga zezwolenia, jeśli stanowi on jedynie element akcydentalny lub akcesoryjny przedstawionej całości, tzn. w razie usunięcia wizerunku nie zmieniliby się przedmiot i charakter przedstawienia – wyrok SA w Krakowie z dnia 19.12.2001 r., I ACa 957/01.

Na portalu (...)dawni uczniowie klasy powoda zamieścili zdjęcia klasowe z poszczególnych lat nauki. Zdjęcia te prezentowały klasę B na sali gimnastycznej albo w jednej z sal lekcyjnych. Przedmiotem prezentacji był wizerunek grupy osób uporządkowanej według zaszeregowania, przyporządkowania organizacyjnego do określonego oddziału danego rocznika. Celem zdjęcia było utrwalenie wizerunku osób znajdujących się w określonym miejscu i czasie, którzy – w związku z dorastaniem – zmieniali się w czasie. Zdjęcia niewątpliwie obrazowały grupę i żaden z uczestników grupy nie był w żaden sposób wyeksponowany. Wykonywanie zdjęć poszczególnych klas na różnych etapach edukacji jest powszechne, typowe, dokumentuje przebieg edukacji szkolnej, służy przede wszystkim celom kronikarskim. Zdjęcia umieszczane są na tablicach szkolnych, w informatorach, sprawozdaniach, kronikach wszelkiego rodzaju, stanowią element pamiątkowych folderów, okładek dyplomów, itp.; także w miarę postępu informatycznego umieszczane są na stronach internetowych szkół. T.prezentujące maturzystów wystawiane są nawet poza szkołą, w witrynach sklepów, itp., później umieszczane na ścianach korytarzy budynków szkolnych. Zdjęcia grupowe mogą być wykonywane w różnych miejscach – w sali, w której dana klasa odbywała zajęcia lub do której była przypisana, w auli, na Saligimnastycznej, na boisku szkolnym, czy też w plenerze przed budynkiem szkoły z nim z tle.

Zdjęcia zamieszczone w zakładce (...) nie miały na celu prezentacji wyłącznie osoby powoda na tle pozostałych uczniów jego klasy, nie były w żaden sposób na niego ukierunkowane. Gdyby powoda z jakichkolwiek powodów nie było w szkole tego dnia, w którym zdjęcie było wykonywane, po prostu by się na nim nie znalazł. Nie da się wykluczyć sytuacji absencji jednego czy kilku uczniów i zdjęcie mogłoby obrazować nieco odmienny krąg konkretnych osób w zależności od daty wykonania i nie byłoby konieczne bezwzględne stawiennictwo klasy w pełnym składzie. Wykonanie zdjęcia klasowego miało służyć udokumentowaniu jej składu i wyglądu uczniów, nie ma to jednakże charakteru bezwzględnego. Zatem pominięcie osoby nieobecnej przy wykonywaniu zdjęcia nie wpływa na jego powstanie. Tym samym każda z osób ujętych na wspólnej fotografii stanowi element całości. Spełniony jest zatem przewidziany w art. 81 ust. 2 pkt 2 pr. aut. wymóg uczestniczenia w zgrupowaniu.

Wobec tego ani użytkownik portalu, który zamieścił zdjęcie, ani pozwany jako świadczący usługę hostingową, nie miał obowiązku uzyskiwania zgody powoda na opublikowanie zdjęcia klasowego z jego wizerunkiem pomiędzy innymi osobami. Nie można mówić zatem o bezprawności opublikowania i utrzymywania zdjęć.

Dla ochrony wizerunku w rozumieniu art. 81 pr. aut. konieczne jest istnienie cechy rozpoznawalności, czyli możliwości zidentyfikowania danej osoby jako określonej jednostki fizycznej. Naruszenie prawa do wizerunku osoby fizycznej następuje bowiem wówczas, gdy opublikowana bez zgody tej osoby fotografia wykonana została w sposób umożliwiający identyfikację tej osoby – wyrok SN z dnia 27.02.2003 r., IV CKN 1819/00, OSP 2004/6/75.

Powód w żaden sposób nie wykazał, aby zdjęcia z lat 1972-1980 dawały się w sposób jednoznaczny powiązać z jego osobą, tzn. aby każda osoba zapoznająca się ze zdjęciami mogła bez żadnych szczególnych dociekań stwierdzić, że to właśnie jest T. W. (1), zam. w W. przy ul. (...), prowadzący określoną działalność, wykonujący określony zawód. Byłoby to możliwe, gdyby powód posiadał na portalu profil oznaczony „T. W. (1), W.” wskazujący na jego aktualne zajęcie. Jeżeli nie da się natomiast zestawzić zdjęć z lat szkolnych z aktualnym wizerunkiem powoda, nie można mówić o rozpoznawalności wizerunku przez inne osoby oprócz tych, które i tak powoda znają z kontaktów bieżących na przestrzeni kilkunastu czy nawet kilkudziesięciu lat – zdjęcia ukazały się 17 lat po zakończeniu szkoły podstawowej.

Zatem z uwagi na brak naruszenia wizerunku poprzez jego rozpowszechnianie brak jest podstaw do uwzględnienia roszczeń powoda jako wyprowadzanych z przepisów prawa autorskiego.

Również z punktu widzenia ogólnych reguł ochrony dóbr osobistych żądania zgłoszone przez powoda są nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 23 kc dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Z kolei zgodnie z art. 24 § kc ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne, a w razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności a-żeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Natomiast według art. 448 kc w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

W przypadku osoby fizycznej jej dobre imię, cześć, honor, uczciwość, rzetelność osobista i zawodowa stanowią dobra osobiste podlegające ochronie na mocy art. 23 i 24 kc.

Konieczne jest jednakże w pierwszej kolejności ustalenie, że dobra takie zostały naruszone w sposób bezprawny (wyrok SN z dnia 17.06.2004 r., V CK 609/03).

Naruszenie dobra osobistego w postaci wizerunku w praktyce oznacza naruszenie innego dobra (czci, prywatności), tyle, że następuje za pośrednictwem wizerunku (T. Grzeszak w: System prawa prywatnego. Tom XIII. Prawo autorskie, W-wa 2003, s. 498). Naruszenie polega w tym wypadku na wywołaniu u innych osób negatywnego postrzegania czy też negatywnego odbioru właściwości, cech charakteru, zachowania, poglądów danej osoby.

W przypadku zdjęć klasowych powoda o takim naruszeniu nie może być mowy. Powód został ujęty na fotografii w standardowej, codziennej sytuacji. Żadne ze zdjęć nie przedstawia powoda w sposób ubliżający, poniżający, ośmieszający, deprymujący czy w jakikolwiek sposób uwłaczający jego godności. Powód siedzi w ławce lub stoi wśród koleżanek i kolegów. Zdjęcia nie zostały wykonane zniżej, w momencie, w którym powód np. zostałby skarcony przez nauczyciela, przewróciłby się przy wykonaniu jakiegoś ćwiczenia gimnastycznego, przebierał się, płakał, brał udział w bójce, itp. Zdjęcia nie dotyczą też ujęcia powoda w sytuacji prywatnej, osobistej, poza szkołą. Nie zostały wykonane tak, aby utrwalone zachowanie powoda lub sytuacja, w jakiej się znalazł czy to z własnej woli czy też niezależnie od niej, mogły wywołać odbiór osoby powoda jako niesprawnego, nieporadnego, postępującego niewłaściwie, zbyt grubego, zbyt chudego, zbyt niskiego, zbyt wysokiego, zbyt bladego, itd. Nie da się sformułować

żadnych zastrzeżeń wobec sposobu prezentacji powoda i pozostałych uczniów na zdjęciach klasowych. Nie zostało naruszone prawo do prywatności, intymności, nie została naruszona cześć ani godność powoda. Nie doszło zatem do naruszenia jego wizerunku w oczach osób trzecich. Mówiąc potocznie, nic złego się nie stało i stać się nie mogło. Powód nie doznał żadnej krzywdy, która mogłaby usprawiedliwiać żądanie przeprosin oraz zapłaty zadośćuczynienia. Przy żądaniu przyznania odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego podstawowym kryterium oceny sądu winien być rozmiar ujemnych następstw w sferze psychicznej pokrzywdzonego bowiem celem przyznania ochrony w formie majątkowej jest zrekompensowanie i złagodzenie doznanej krzywdy moralnej; z tych przyczyn sąd jest zobowiązany ustalić zakres cierpień pokrzywdzonego, a przy ocenie tej przesłanki nie może abstrahować od wszystkich okoliczności towarzyszących powstaniu krzywdy; znikomość ujemnych następstw może być podstawą oddalenia powództwa o przyznanie zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego – wyrok SA we Wrocławiu z dnia 24.07.2008 r., I ACa 1150/06, OSAW 2008/4/110.

Na powodzie występującym również z roszczeniem majątkowym w postaci żądania zadośćuczynienia spoczywa obowiązek wykazania rozmiaru i intensywności doznanej krzywdy i stopnia negatywnych konsekwencji, także niewymiernych majątkowo, spowodowanych naruszeniem prawa do ochrony wizerunku – wyrok SA w Warszawie z dnia 23.11.1999 r., I ACa 847/99.

Powód podnosił, iż jego negatywna reakcja na publikację zdjęć na portalu pozwanego związana była ze wcześniejszymi ujemnymi doznaniem psychicznymi wywołanymi kierowanymi do powoda obraźliwymi wiadomościami. Powód wykazał, że pozostaje pod kontrolą (...), nie udowodnił jednakże, że leczenie jest w jakimkolwiek stopniu związane z publikacją zdjęć. Nie wskazuje na to w żaden sposób dokumentacja medyczna, ograniczona w istocie do jednego zaświadczenia lekarskiego. Powód nie złożył także stanowczego wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu psychiatrii (oświadczenie zawarte w piśmie procesowym z dnia 19.11.2011 r., iż powód zastrzega sobie prawo do ewentualnego powołania biegłego nie ma żadnego procesowego waloru – strona procesu powinna sformułować stanowczy i konkretny wniosek dowodowy, a nie coś zastrzegać – dowód nie jest patentem czy znakiem towarowym, aby można było go zastrzec). Nie ma żadnego przełożenia pomiędzy publikacją zdjęć a stanem zdrowia psychicznego powoda. To, że powód ma takie odczucia, nie oznacza, iż jest to fakt rzeczywiście zaistniały.

Powód nie wykazał również, aby po opublikowaniu zdjęć ktokolwiek się z nim specjalnie kontaktował, aby ktokolwiek odnosił się do ówczesnego wyglądu powoda. Nie ma związku pomiędzy aktualną sytuacją życiową powoda a zdjęciami sprzed trzydziestu lat.

Można byłoby zastanawiać się nad naruszeniem danych osobowych powoda poprzez zestawienie zdjęcia (wizerunku) oraz imienia i nazwiska i opublikowanie tego zestawienia. Na to, iż takie zestawienie stanowi dane osobowe, wskazały orzekające w następstwie skargi powoda sądy administracyjne. Jednakże nawet umieszczenie tego zestawu danych na portalu (...) nie spowodowało żadnego negatywnego skutku dla powoda, skoro dane te nie zostały wykorzystane dalej przez żadną inną osobę. Ujawnienie nazwiska i imienia w celu identyfikacji osoby fizycznej nie może zostać uznane za naruszające jej dobra osobiste i bezprawne, o ile nie łączy się z naruszeniem innego dobra osobistego, np. czci, prywatności, godności osobistej, itp. – wyrok SN z dnia 08.07.2011 r., IV CSK 665/10, OSNC 2012/2/27, wyrok SN z dnia 19.11.2003 r., I PK 590.02, OSNP 2004/20/351. Zatem skoro imię i nazwisko powoda zostały jedynie zamieszczone w komentarzu pod zdjęciem i nie towarzyszyły temu żadne inne okoliczności powodujące, że to powód zostałby zidentyfikowany jako widniejący na zdjęciu uczeń o nazwisku T. W. (1), i w stosunku do powoda nie zostały podjęte żadne działania przez osoby trzecie na skutek takiej identyfikacji, to żadnego naruszenia dóbr osobistych nie sposób się dopatrzeć.

Nie może być zatem mowy o krzywdzie, która daje podstawę do zasądzenia zadośćuczynienia na podstawie art. 448 kc.

Za całkowicie chybiony należy uznać rozmiar zgłoszonego przez powoda żądania przeprosin. Powód zażądał ich opublikowania w dziennikach Gazeta (...)i (...), w serwisie (...), w serwisie (...), do upublicznienia przeprosin w telewizjach (...), (...), (...)oraz w serwisach internetowych: (...), (...),(...), (...), (...). Tegorodzaju żądania należy ocenić jako nadmierne, rażąco wręcz wygórowane, zupełnie niezadekwatne do okoliczności sprawy. Sposób ochrony dobra

osobistego musi zostać dobrany proporcjonalnie do charakteru i sposobu samego naruszenia. Osobie, której dobra osobiste naruszono, przysługuje prawo do uzyskania przeprosin w takiej formule w jakiej doszło do naruszenia – wyrok SN z dnia 08.02.2008 r., I CSK 345/07, M. Prawn. 2008/5/229. Natomiast pozbawione usprawiedliwionych podstaw jest daleko idące wykraczanie poza tę formułę. Zatem przeprosiny w prasie powinny stanowić reakcję na naruszenie dóbr osobistych w publikacji prasowej, przeprosiny w telewizji na naruszenie dóbr osobistych za pośrednictwem tego medium. To, że sprawa powoda była omawiana w programach telewizyjnych czy prasie nie oznacza, że tamże nastąpiło naruszenie dóbr, które winno być w tych samych publikatorach usuwane lub naprawiane. W przypadku powoda, gdyby przyjąć, że jego dobra mogły zostać w jakkolwiek sposób naruszone, adekwatnym środkiem reakcji byłoby wyłącznie opublikowanie przeprosin na portalu (...)

Sąd nie dopatrywał się jednakże żadnego naruszenia praw osobistych powoda do jego wizerunku i to pochodzącego sprzed trzydziestu lat, które uzasadniałoby potrzebę sięgnięcia po instrumenty przewidziane w art. 78 ust. 1 pr. aut. oraz art. 24 § 1 kc i 448 kc.

Sąd uznał, iż pozwany uwiarygodnił należycie twierdzenie, iż powód sam był użytkownikiem portalu (...) w sposób pozwalający na przyjęcie w tym zakresie domniemania faktycznego w rozumieniu art. 231 kpc. Powód podczas przesłuchania przyznał, że posługiwał się pseudonimem T.M., osoba o takim właśnie nicku opisywała na forach i blogach przebieg postępowań administracyjnych dotyczących powoda ze wskazaniem dat decyzji jako spraw własnych. Ponadto logowania do portalu (...), a także do forów, na których T.M. zabierał głos, następowały z adresu IP użytkowanego przez powoda na potrzeby stworzonej przez niego lokalnej sieci (nr adresów zostały przypisane powodowi w zamówieniu skierowanym do (...) SA). W ramach jednej z dyskusji zaraz po T.M. zabrał głos T.W., logując się z tego samego adresu. Z tego adresu korzystała też osoba posługująca się pseudonimem A.M. i adresem poczty elektronicznej (...), czyli najpewniej żona powoda A. W.. Należy też zwrócić uwagę, że jedną z osób logujących się z adresu IP (...) był A. Z. (1), a zatem użytkownik, który zamieścił część zdjęć klasowych. Zatem powód nie może twierdzić, że nie ma kontaktu z osobami, które wprowadziły zdjęcia na portal, i oczekiwać jakiegokolwiek satysfakcji wyłącznie od pozwanego.

Sąd doszedł do przekonania, iż całość okoliczności sprawy ujawnionych w toku postępowania powoduje uznanie roszczeń zgłoszonych przez powoda za całkowicie nieusprawiedliwione, wobec czego oddalił powództwo w całości.

Pozwanemu jako wygrywającemu sprawę przysługuje zgodnie z art. 98 kpc zwrot kosztów procesu obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Sąd nie uwzględnił jednakże wniosku pozwanego o ustalenie stawki kosztów zastępstwa na poziomie sześciokrotności stawki minimalnej. Postępowanie w sprawie trwało dwa lata, pełnomocnik pozwanego sporządził liczne pisma procesowe prezentujące stanowisko strony w zależności od przebiegu procesu, jednakże w części zawierały one powtórzenie wcześniejszej argumentacji, sprawa nie zawierała zaś szczególnie skomplikowanych elementów faktycznych i prawnych, aby sięgać po maksymalny wymiar kosztów zastępstwa. Zatem wysokość tychże kosztów należało ustalić na podstawie § 2 w zw. z § 6.6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych na 7 200 zł (2 x 3 600 zł) w zakresie żądań pieniężnych oraz na podstawie § 2 w zw. z § 10.1.2 przywołanego rozporządzenia na 720 zł (2 x 360 zł) w zakresie żądań niepieniężnych, tj. 7 920 zł + 17 zł opłaty skarbowej, tj. łącznie 7 937 zł.

Ponieważ powód został zwolniony od kosztów sądowych, obciążają one Skarb Państwa – art. 113 ust. 4 uksc.

Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.